

Mám ja lúčku v hlbokej doline, na nej tráva ďatelinka nikdy nevyhynie.

A tá tráva ďatelinka hustá, keď ju švárny šuhaj kosí, len sa mu tak šústa.

Mám ja kosu nakovanú dobrú, ona kosí, lebo musí, ďatelinku drobnú.

Melódia: Sb. MS II (7) 1: Mám ja lúčku v širokej doline — Sl. sp. I 573 — Sl. sp. D 1251 — [Sl. sp. D 1502] — [Sl. sp. D 1341].

115.

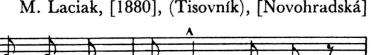
Moje milie, (premilené jahody, veď mi ony popadali do vody: Kto vás dostane, nech si dostane, nechže sa len mojej milej krivda nestane.

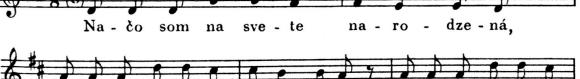
Moje milé, premilené maliny, padli ste mi do hlbokej doliny: Kto vás dostane atď.

Moje milé, premilené černice, padli ste mi do hlbokej studnice: Kto vás dostane atď.)

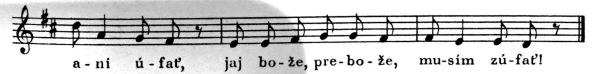
Melódia: Sb. MS I (12) 15: Moje milé, premilené jahody — Nár. kal. (matič.) II (43) 4: Moje milé, premilené jahody — Rup. 28; Rup. 31; Rup. 25: Moje milé, premilené jahody — Sl. sp. D 752.

116.

keď ne-mám žiad-ne-ho po-te-še-nia; a-ni po-te-še-nia,

Načo som na svete narodzená, keď nemám žiadneho potešenia; ani potešenia, ani úfať, jaj bože, prebože, musím zúfať!

Zelený rozmarín ako tráva, už ma môj milený zanaháva; keď ma on zanahá, a ja nedbám, v srdci ho nenosím, vrecka nemám. Zase je zelenší ako tráva, zas ma po druhýkráť zanaháva; urob si, milý môj, ako sám chceš, odo mňa vernejšiu nedostaneš.

Na väži hodinky smutne bijú, už ma s mojím milým rozlučujú; rozlúčte, rozlúčte s pánembohem, budem si hľadati sebe roveň!